

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 21 augustus 2009 in
zaak nrs. 08/24223 en 09/24225 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 juli 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 augustus 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 augustus 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het door de Afdeling bedoelde onderscheid in haar uitspraak van 21 juli 2009 in zaak nr. 200805962/1 (www.raadvanstate.nl) niet alleen relevant is voor de intensiteit van de rechterlijke toetsing, maar ook voor het door de staatssecretaris te hanteren beoordelingskader.

Daartoe betoogt de staatssecretaris dat naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling naar voren gebrachte feiten en omstandigheden en de beoordeling van het realiteitsgehalte van de vermoedens van die vreemdeling die deel uitmaken van de gebeurtenissen die volgens zijn asielrelaas hebben plaatsgevonden, ook de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de desbetreffende vreemdeling aan de niet ongeloofwaardig geachte feiten en omstandigheden ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat, tot zijn primaire verantwoordelijkheid behoort. Volgens de staatssecretaris vloeit uit de uitspraak van de Afdeling van 21 juli 2009 slechts voort dat zijn standpunt omtrent het realiteitsgehalte van bedoelde vermoedens van die vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat, niet terughoudend door de rechter moet worden getoetst. Uit voormelde uitspraak van de Afdeling vloeit volgens de staatssecretaris niet voort dat hij, door de gestelde vermoedens niet geloofwaardig te achten, een onjuist beoordelingskader heeft gehanteerd.

2.1.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien een vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Het is derhalve aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken.

2.1.2. Bij de beoordeling door de staatssecretaris van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag of en in hoeverre de verklaringen over de feiten en omstandigheden die een vreemdeling aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. Een vreemdeling is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn asielrelaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven. Om een vreemdeling, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, geldt ingevolge artikel 3.35, derde lid, van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 - in welke bepaling artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 nader is uitgewerkt - dat de verklaringen van een vreemdeling en de daarin gestelde feiten en omstandigheden geloofwaardig worden geacht, indien die vreemdeling aan de in eerstgenoemde bepaling vermelde voorwaarden heeft voldaan. Aan die voorwaarden zal in de regel niet worden voldaan, indien sprake is van een omstandigheid als vermeld in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000. In dat geval zal volgens paragraaf C14/3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) van de verklaringen een positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten en omstandigheden alsnog geloofwaardig te achten.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 27 januari 2003 in zaak nr. 200206297/1, AB 2003, 286), komt de staatssecretaris bij de toepassing van voormeld beleid in een concreet geval beoordelingsruimte toe. De staatssecretaris beoordeelt de geloofwaardigheid van het asielrelaas op basis van uitvoerige gehoren en van vergelijking van het asielrelaas met al datgene, wat hij over de situatie in het land van herkomst weet uit ambtsberichten en andere objectieve bronnen en wat hij eerder heeft onderzocht en overwogen naar aanleiding van de gehoren van andere vreemdelingen in een vergelijkbare situatie. Dit overzicht stelt hem in staat die beoordeling vergelijkenderwijs en aldus geobjectiveerd te verrichten. Het op deze wijze beoordelen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas door de staatssecretaris brengt met zich dat de rechter die beoordeling terughoudend dient te toetsen.

2.1.4. De Afdeling heeft evenzeer eerder overwogen (onder meer in de uitspraak van 4 mei 2006 in zaak nr. 200509551/1, JV 2006/246) dat het vorenstaande ook geldt voor de beoordeling door de staatssecretaris van het realiteitsgehalte van de niet gestaafde vermoedens. In voormelde uitspraak van 21 juli 2009 heeft de Afdeling echter overwogen dat in dat opzicht van de vermoedens van een vreemdeling die deel uitmaken van de

gebeurtenissen die volgens zijn asielrelaas hebben plaatsgevonden, dienen te worden onderscheiden de door die vreemdeling aan die gebeurtenissen ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat. De rechter dient met de terughoudendheid als hiervoor omschreven te toetsen of de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vermoedens van de desbetreffende vreemdeling die deel uitmaken van de gebeurtenissen die volgens zijn asielrelaas hebben plaatsgevonden, niet plausibel te achten zijn en diengevolge niet als geloofwaardig kunnen worden aangenomen. Bij de toetsing door de rechter van het standpunt van de staatssecretaris omtrent het realiteitsgehalte van de door die vreemdeling aan de niet ongeloofwaardig geachte feiten en omstandigheden ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat, is voor evenbedoelde terughoudendheid evenwel geen plaats. Die vermoedens maken immers deel uit van de door de desbetreffende vreemdeling op die feiten en omstandigheden gebaseerde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1(A) van het Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van Genève van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 31 januari 1967, of voor schending jegens hem van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het standpunt van de staatssecretaris over de gegrondheid van die vrees van de vreemdeling dient naar vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer uitspraak van 15 november 2002 in zaak nr. 200205536/1, JV 2003/13) door de rechter niet met de hiervoor bedoelde terughoudendheid te worden getoetst.

2.1.5. Indien en voor zover de staatssecretaris zich op het standpunt stelt dat de door een vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde feiten en omstandigheden met inbegrip van diens eventuele vermoedens die deel uitmaken van gebeurtenissen die volgens het asielrelaas hebben plaatsgevonden, geloofwaardig worden geacht en in zoverre als vaststaande feiten en omstandigheden moeten worden aangenomen, is het vervolgens aan hem om te beoordelen of deze feiten en omstandigheden kwalificeren als rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Hoewel de staatssecretaris terecht betoogt dat van vermoedens van de vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat, beoordeeld dient te worden of deze reëel en daarmee plausibel te achten zijn, volgt uit voormelde uitspraak van 21 juli 2009 dat die beoordeling niet langer plaatsvindt in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, maar in het kader van de beoordeling of de als vaststaand aangenomen feiten en omstandigheden kwalificeren als rechtsgrond voor verlening van voormelde verblijfsvergunning. Van die beoordeling maakt voorts deel uit de beantwoording van de vraag of, indien en voor zover de staatssecretaris zich op het standpunt stelt dat de vermoedens van de vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat plausibel worden geacht, deze ook voldoende zwaarwegend zijn voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

2.1.6. In het in het besluit van 3 juli 2009 ingelaste voornemen heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat hij geen geloof hecht aan de gestelde vrees voor vervolging, omdat de door de vreemdeling aan de geloofwaardig bevonden feiten en omstandigheden ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat, positieve overtuigingskracht missen.

Nu de staatssecretaris dit criterium heeft gehanteerd, moet het er – gelet op de hiervoor onder 2.1.2 vermelde paragraaf C14/3.4 van de Vc 2000 – voor worden gehouden dat hij de plausibiliteit van de vermoedens van de vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat, heeft beoordeeld in het kader van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Aldus heeft hij een onjuist beoordelingskader gehanteerd. De grief faalt derhalve.

2.2. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

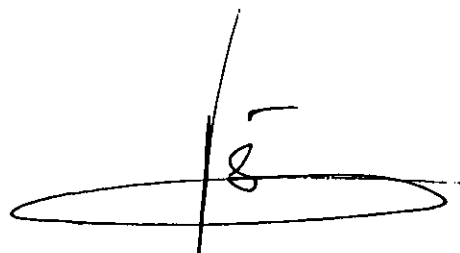
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 februari 2010

91-594.

Verzonden: 17 februari 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'S' or 'e' shape to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummers: AWB 09/24223 en AWB 09/24225

V-nr:

uitspraak van de voorzieningenrechter

in het geding tussen:

geboren op van Sri Lankaanse nationaliteit, verzoeker,
gemachtigde: mr. F.S. van Nierop, advocaat te Utrecht,

en

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Sidler, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van
het Ministerie van Justitie.

1. Procesverloop

Op 4 juli 2009 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 3 juli 2009 waarbij de aanvraag van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht de uitzetting van verzoeker achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 7 augustus 2009. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde. Ook was ter zitting aanwezig A.P. Shantan, tolk in de Tamil taal.

De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting geschorst. Bij brief van 10 augustus 2009 heeft de voorzieningenrechter nadere vragen aan partijen voorgelegd. Verweerder heeft hierop gereageerd bij schrijven van 12 augustus 2009. Verzoeker heeft op 14 augustus 2009 zijn reactie ingediend. Partijen hebben op 20 augustus 2009 toestemming verleend om zonder nadere zitting uitspraak te doen, waarna het onderzoek is gesloten.

2. Asielrelaas

Verzoeker is Tamil, afkomstig uit het noordelijke deel van Sri Lanka. Hij heeft van 1989 tot 1992 deel uitgemaakt van de LTTE ('*Liberation Tigers of Tamil Eelam*'). Op 26 november 2004 nam verzoeker deel aan een feestelijke sportmanifestatie te in verband met de

Zaaknummers: AWB 09/24223 en AWB 09/24225 inzake

Pagina 2 van 7

vijftigste verjaardag van een leider van de LTTE. Van deze manifestatie zijn foto's gemaakt, waarop ook verzoeker te zien is. Kort daarop werd verzoeker door een zekere heer van de 'Tamil Eelam Liberation Organisation' (TELO) aangesproken. Deze beweging werkt samen met het Sri Lankaanse leger en geeft informatie over Tamils aan hen door. De heer ~~waarschuwde~~ verzoeker dat hij de foto's had gezien en dat hij er wetenschap van droeg dat verzoeker bij de LTTE had gezeten. Hij zei dat, zodra er gevechten zouden uitbreken, hij verzoeker een lesje zou leren.

In 2006 of 2007 hebben LTTE-leden de heer ~~wraak van de zijde van de broer van de heer~~ vermoord. Sindsdien vreest verzoeker ~~Verder vreest verzoeker dat zijn naam~~ is doorgegeven aan het Sri Lankaanse leger. Door de overwinning van het Sri Lankaanse leger op de LTTE op 18 mei 2009 lijkt de strijd definitief te zijn beëindigd. Dat verzoeker problemen met de Sri Lankaanse overheid heeft kunnen voorkomen, komt doordat hij zich voornamelijk ophield in gebied dat langdurig werd beheerst door de LTTE. Uit vrees voor acties van de Sri Lankaanse overheid die definitief wenst af te rekenen met de LTTE, besloot verzoeker het land van herkomst te verlaten.

3. Overwegingen

Standpunten van partijen

1. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Daartoe is het volgende aangevoerd.

Aan verzoeker wordt tegengeworpen dat hij geen reis- en identiteitsdocumenten heeft overgelegd. Dat hij voorts niet veel over zijn reis heeft kunnen vertellen omdat hij een en ander niet in zich heeft opgenomen, dient als volstrekt onvoldoende van de hand te worden gewezen.

De enkele toezegging dat verzoeker erop rekent op korte termijn een afschrift van het krantenbericht met zijn foto te ontvangen, is onvoldoende om het ontbreken van asielgerelateerde documenten verschoonbaar te achten.

Weliswaar wordt verzoeker gevolgd in zijn verklaringen omtrent de betrokkenheid bij de LTTE tussen 1989 en 1992, maar de aan deze feiten ontleende vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag mist positieve overtuigingskracht en wordt dus niet geloofwaardig geacht. Daarbij is onder meer van belang dat verzoeker niets meer heeft te vrezen van de heer

Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staat. Dat verzoeker zonder toestemming van de Sri Lankaanse autoriteiten zijn land van herkomst heeft verlaten geeft daar evenmin aanleiding toe. Dit punt is niet nader onderbouwd of geconcretiseerd. Ook uit het meest recente ambtsbericht over de situatie in Sri Lanka kan dit niet worden afgeleid. Het relaas van verzoeker mist daarom een positieve overtuigingskracht.

Ten aanzien van verzoekers beroep op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) wordt het volgende opgemerkt. Volgens verweerder geeft de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 17 juli 2008 (N.A. tegen het Verenigd Koninkrijk, JV 2008, 329) geen aanleiding het landgebonden beleid voor Sri Lanka te wijzigen. Voorts is de enkele verwijzing in de zienswijze naar de brief van Vluchtelingenwerk van 24 maart 2009 over Tamils uit Sri Lanka, waarin in algemene zin wordt gewezen op de risicofactoren, onvoldoende om in het

Zaaknummers: AWB 09/24223 en AWB 09/24225 inzake

Pagina 3 van 7

geval van verzoeker te kunnen concluderen dat terugkeer naar Sri Lanka een schending van artikel 3 van het EVRM zal opleveren.

De huidige veiligheidssituatie in Sri Lanka heeft verweerder geen aanleiding gegeven om een beleid van categoriale bescherming in te stellen. De enkele verwijzing naar het rapport van Human Rights Watch van 3 juni 2009, waaruit zou blijken dat de overheid recentelijk 9.000 personen, die van banden met de LTTE worden verdacht, gevangen heeft genomen, alsmede twee berichten uit de media, vormen evenmin aanleiding om hierover anders te oordelen.

2. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij geen reis- en identiteitsdocumenten heeft kunnen overleggen omdat deze in het bezit zijn gebleven van de reisagent. Verzoeker heeft weinig kunnen vertellen over de gevolgde reisroute, omdat hij dit niet in zich heeft opgenomen. Verzoeker heeft inmiddels tal van documenten over zichzelf en zijn naaste familie overgelegd. Er wordt nog moeite gedaan om de originele stukken over te laten komen. Gelet hierop is er een begin van bewijs geleverd en behoort de toepassing van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 achterwege te blijven.

Verzoeker vreest vooral voor problemen die verband houden met de verhevigde strijd die in de maanden april en mei 2009 plaatsvond, waarbij de LTTE in militair opzicht werd verslagen. Sindsdien vreest verzoeker dat de Sri Lankaanse overheid ermee voortgaat om (voormalige) LTTE-leden op te sporen en te vervolgen, om zodoende definitief af te rekenen met de LTTE. Verzoeker heeft een ernstig vermoeden dat de broer van de heer hem uit wraak heeft aangegeven of zal aangeven bij de Sri Lankaanse overheid en dat hij in verband daarmee problemen zal kunnen krijgen. Gelet op hetgeen bekend is over de algemene mensenrechtensituatie in het land van herkomst en met name die van Tamils, is zijn asielaanvraag geloofwaardig en heeft het een hoog realiteitsgehalte.

Volgens een rapport van de UNHCR uit april 2009 zouden er sinds 20 januari 2009 meer dan 2.800 dodelijke burgerslachtoffers zijn gevallen en 7.000 gewonden. De precare situatie wordt tevens beschreven in The Guardian van 21 mei 2009. Verder wordt ook door BBC-News (bericht van 27 mei 2009) en het Britse Home Office (rapport van 26 juni 2009) hierover bericht.

Verzoekers activiteiten voor de LTTE, die verweerder niet betwist, in samenhang met de verslechterde mensenrechtensituatie in Sri Lanka, maken dat verzoeker een zeer verhoogd risico loopt om bij terugkeer naar Sri Lanka te worden blootgesteld aan daden van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Om diezelfde redenen loopt verzoeker een reëel risico om bij terugkeer slachtoffer te worden van een onmenselijke behandeling als bedoeld in artikel 3 van het EVRM, artikel 7 van het Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten (BUPOR) en artikel 3 van het Antifolterverdrag.

Ten slotte wordt in de brief van verweerder van 1 juli 2009 gerefereerd aan de 'Eligibility Guidelines' van de UNHCR van april 2009. Dit rapport vermeldt dat in het noorden van Sri Lanka sprake was van een gewapend conflict, waarbij iedere burger bij terugkeer een reëel risico zou lopen op een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon. Hierbij wordt expliciet verwezen naar artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn). Verzoeker meent dat er op het moment van het slaan van de beschikking in Sri Lanka nog steeds sprake was van een intern gewapend conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

Wettelijk kader

4. Op grond van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is op deze bevoegdheid gewezen.

5. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan – voor zover hier van belang – een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

[...]

d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar; [...].

6. Op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

7. Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) mogen, indien zich één van de gevallen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 voordoet, in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Beoordeling

8. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

9. De voorzieningenrechter dient allereerst te beoordelen of verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan verzoeker heeft kunnen tegenwerpen en als gevolg daarvan heeft kunnen concluderen dat op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

10. Verzoeker heeft verklaard dat hij zijn identiteitskaart heeft meegenomen naar Colombo en dat hij deze aan de chauffeur heeft gegeven, die het document heeft getoond bij controles. Naar eigen zeggen heeft verzoeker de chauffeur later gevraagd om het document aan zijn

zuster te geven. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt gesteld dat deze verklaring onvoldoende is om te oordelen dat het ontbreken van documenten niet aan verzoeker toerekenbaar is. Verweerder heeft zich eveneens in redelijkheid op het standpunt gesteld dat verzoeker onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van zijn reisroute. Verzoeker heeft geen documenten overgelegd ter staving van de door hem afgelegde reisroute. Hij heeft daarover evenmin gedetailleerde en verifieerbare verklaringen afgelegd. De door hem hiervoor gegeven uitleg, dat hij het een en ander niet in zich heeft opgenomen, is niet toereikend om dit verschoonbaar te achten. Gelet hierop heeft verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan verzoeker kunnen tegenwerpen.

11. De voorzieningenrechter zal vervolgens beoordelen of verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert.

12. Uit het voornemen en het besluit volgt dat het relaas van verzoeker geloofwaardig wordt bevonden voor zover dit betrekking heeft op de omstandigheden dat verzoeker een Tamil is, afkomstig uit het noorden van Sri Lanka en dat hij actief is geweest voor de LTTE. Ter zitting heeft verzoeker een aantal nadere stukken overgelegd, die betrekking hebben op zijn aanwezigheid bij de manifestatie op 26 november 2004. Verweerder heeft ter zitting desgevraagd verklaard dat overlegging van deze stukken niet in strijd is met de goede procesorde. Verweerder heeft naar aanleiding van deze stukken het nadere standpunt ingenomen dat het relaas ook geloofwaardig is voor zover het inhoudt dat verzoeker bij de manifestatie is geweest, dat foto's in kranten zijn verschenen waaruit dit blijkt, dat hij door de heer daarop is aangesproken en dat deze later is vermoord door leden van de LTTE.

13. In het voornemen en in de bestreden beschikking heeft verweerder het standpunt ingenomen dat aan de door verzoeker gestelde vrees geen geloof wordt gehecht, nu de aan de feiten ontleende vermoedens van de vrees voor vervolging niet met positieve overtuigingskracht zijn gebracht. Verweerder heeft ter zitting dit standpunt gehandhaafd, ook met inachtneming van de in rechtsoverweging 12 bedoelde, alsnog geloofwaardig geachte onderdelen van het asielrelaas. In zijn brief van 12 augustus 2009 heeft verweerder voorts het standpunt ingenomen dat de uitspraak van de AbRS van 21 juli 2009 (LJN: BJ3621) niet meebrengt dat in het aldus gehandhaafde besluit een onjuist toetsingskader is gehanteerd.

14.1 In de uitspraak van 21 juli 2009 heeft de AbRS overwogen dat de rechter terughoudend moet toetsen of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vermoedens van de vreemdeling die deel uitmaken van de gebeurtenissen die volgens zijn asielrelaas hebben plaatsgevonden, niet plausibel te achten zijn en diens gevolge niet als geloofwaardig kunnen worden aangenomen.

14.2 Voor terughoudendheid is geen plaats bij de rechterlijke toetsing van verweerders standpunt over het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan de gestelde gebeurtenissen ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat. Die vermoedens maken immers deel uit van de door de vreemdeling op die feiten en omstandigheden gebaseerde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1(A) van het Vluchtelingenverdrag, of voor schending jegens hem van artikel 3 van het EVRM.

15.1 De voorzieningenrechter begrijpt het door de AbRS bedoelde onderscheid zo, dat de

vermoedens genoemd in rechtsoverweging 14.1 deel uitmaken van de gebeurtenissen die de vreemdeling in het land van herkomst zijn overkomen voor zijn komst naar Nederland. Deze gebeurtenissen omvatten tevens dat wat de vreemdeling vermoedt dat hem is overkomen. Het geheel van die gebeurtenissen en vermoedens wordt aangeduid als het asielrelaas. De beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas is primair aan verweerder. Zoals hiervoor in rechtsoverweging 7 is vermeld, is in dat verband van belang of zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden voordoet. Is dat wel het geval dan dient van het relaas positieve overtuigingskracht uit te gaan.

15.2 De vermoedens bedoeld in rechtsoverweging 14.2 zijn de aan het geloofwaardig bevonden (gedeelte van het) asielrelaas ontleende verwachtingen omtrent hetgeen de vreemdeling zal overkomen na terugkeer naar zijn land van herkomst. De voorzieningenrechter leidt uit de uitspraak van de AbRS af dat de beoordeling van het realiteitsgehalte van deze verwachtingen een zwaarwegendheidstoets is.

16. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter brengt dit mee dat het door de AbRS bedoelde onderscheid niet alleen relevant is voor de intensiteit van de rechterlijke toetsing, maar ook voor het door verweerder te hanteren toetsingskader. De in rechtsoverweging 14.1 bedoelde vermoedens dient verweerder te onderzoeken op geloofwaardigheid. De in rechtsoverweging 14.2 bedoelde verwachtingen behoort verweerder te onderzoeken op zwaarwegendheid.

17. In het onderhavige geval heeft verweerder getoetst of positieve overtuigingskracht uitgaat van de aan geloofwaardig bevonden gedeelten van het asielrelaas ontleende verwachtingen omtrent hetgeen de vreemdeling zal overkomen na terugkeer naar zijn land van herkomst.

18. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd.

19. De voorzieningenrechter concludeert daarom dat verweerder het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd, zodat het in strijd met artikel 3:46 van de Awb is genomen. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. De voorzieningenrechter beslist dan ook met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op het beroep ter zake van de asielaanvraag. Op grond van het voorgaande verklaart de voorzieningenrechter het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit wegens schending van artikel 3:46 van de Awb. Dat brengt mee de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang afwijst. De overige gronden die namens verzoeker zijn aangevoerd behoeven daarom geen bespreking meer.

20. Gelet op de gegrondverklaring van het beroep is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van beide zaken redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn begroot op € 966 als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting).

Zaaknummers: AWB 09/24223 en AWB 09/24225 inzake

Pagina 7 van 7

4. Beslissing

De voorzieningenrechter,
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 09/24223,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van 28 juni 2009;

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 09/24225,

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- in beide zaken,
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 966,- (zegge: negenhonderd en zesenzestig euro), te betalen door verweerder aan de griffier.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.J. Fehmers, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Sijbrands, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 21 augustus 2009.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op: 21 AUG 2009
Conc.: AS
Coll.: MM
D: B
VK

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de asielaanvraag bedraagt één week. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open. -

**Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam**

Kantoren Stichtage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

**Pels Rijcken
& Droogleever**
*Fortuijn advocaten
en notarissen*

Bezorgen

De Hoogedelgestrenghe Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 AUG 2009	
ZAAKNR.	6650
AAN:	V2
BEHANDELD DD:	PAR:

onze ref. GH/MP/51010383
uw ref. -
inzake SvJ /
(IND-nr. 0906.28.1011)

G.M.H. Hoogvliet
Advocaat
t (070) 515 37 03
f (070) 515 30 91
gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl

28 augustus 2009

Hoogedelgestrenghe heer,

Namens de staatssecretaris van Justitie, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore, zend ik u hierbij een hogerberoepschrift in bovengenoemde zaak.

Een exemplaar van dit hogerberoepschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdeling in de beroepsprocedure, de heer mr. F.S. van Nierop, advocaat te Utrecht.

Met de meeste hoogachting,

G.M.H. Hoogvliet

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 AUG 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag),
a p p e l l a n t,
gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,
advocaat te Den Haag
(postbus 11756, 2502 AT Den Haag).

tegen

verblijvende te AC Schiphol,
v e r w e e r d e r,
gemachtigde: mr. F.S. van Nierop,
advocaat te Utrecht
(postbus 14002, 3508 SB Utrecht)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 21 augustus 2009, op diezelfde datum door de rechtbank verzonden (Awb 09/24223).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is – voor zover te dezen van belang – het beroep van verweerder van 4 juli 2009 gegrond verklaard, is het besluit van 3 juli 2009 vernietigd, is de staatssecretaris opgedragen een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van 28 juni 2009 en is – kort gezegd – een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij besluit van 3 juli 2009 is de aanvraag van verweerder om verlening van een verblijfsvergunning asiel ex artikel 28 Vw 2000 afgewezen.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn bezwaren in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Grieven

- 2.1 Na in de rov.'s 14.1 en 14.2 (enkele kernaspecten van) uw uitspraak van 21 juli 2009 (200805962/1) te hebben samengevat en na in rov. 15.1 aan voornoemde uitspraak een interpretatie te hebben gegeven, overweegt de voorzieningenrechter ten onrechte – zakelijk weergegeven – dat het door uw Afdeling bedoelde onderscheid niet alleen relevant is voor de intensiteit van de rechterlijke toetsing maar ook voor het door de staatssecretaris te hanteren toetsingskader. Volgens de voorzieningenrechter behoort de staatssecretaris de door de vreemdeling aan de gestelde gebeurtenissen ontleende vermoedens te onderzoeken op zwaarwegendheid en niet op positieve overtuigingskracht. Aldus komt de voorzieningenrechter ten onrechte tot de conclusie dat de staatssecretaris een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd.
- 2.2 Gegrondbevinding van de bezwaren van de staatssecretaris vitieert rov. 19 en rov. 20, voor zover laatstgenoemde rov. de proceskosten in beroep betreft.

3 Aanvulling en toelichting

- 3.1 Tot uitgangspunt kan worden genomen dat de staatssecretaris hetgeen verweerder met betrekking tot de gebeurtenissen voor zijn vertrek uit het land van herkomst c.q. de feitelijke stellingen die betrekking hebben op die periode naar voren heeft gebracht

geloofwaardig heeft geacht. De staatssecretaris heeft echter overwogen dat de aan de feiten ontleende vermoedens ten aanzien van de vrees voor vervolging niet met positieve overtuigingskracht zijn gebracht, zodat aan de gestelde vrees van verweerder geen geloof wordt gehecht. Voor de onderbouwing van dit standpunt wordt korthedshalve verwezen naar de beschikking van 3 juli 2009 en het daaraan ten grondslag liggende voornemen van 2 juli 2009.

- 3.2 Vaste jurisprudentie is dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris behoort en dat die beoordeling van de geloofwaardigheid door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst.

Zie onder meer:

- ABRS 15 november 2002, JV 2003, 13;
- ABRS 27 januari 2003, AB 2003, 286.

Onder de geloofwaardigheid van het asielrelaas valt, althans viel ook de beoordeling van het realiteitsgehalte van niet gestaafde vermoedens. Ook als onderdelen van het asielrelaas aannemelijk dan wel geloofwaardig zijn geacht, zal de rechter – zo is door uw Afdeling in het verleden beslist – het oordeel van de staatssecretaris over de geloofwaardigheid van de andere onderdelen van dat relaas en de conclusies die daaraan verbonden zijn voor de geloofwaardigheid van de op dat relaas gebaseerde vrees voor vervolging terughoudend moeten toetsen.

Zie:

- ABRS 4 mei 2006, JV 2006, 246.

Uit uw uitspraak van 11 februari 2005 heeft de staatssecretaris afgeleid dat onder asielrelaas niet alleen moet worden verstaan hetgeen de vreemdeling voor zijn vertrek uit het land van herkomst zou zijn overkomen maar ook hetgeen de vreemdeling stelt te verwachten bij terugkeer naar het land van herkomst. Immers, indien ongeclausuleerd het standpunt wordt ingenomen dat het asielrelaas van de vreemdeling niet ongeloofwaardig is, is daarmee kennelijk niet te verenigen dat niettemin het standpunt wordt ingenomen dat de aan de feiten ontleende vermoedens niettemin ongeloofwaardig zijn te achten.

Zie:

- ABRS 11 februari 2005, JV 2005, 152.

- 3.3 In uw uitspraak van 21 juli 2009 heeft uw Afdeling, zo begrijpt de staatssecretaris, een nuancering aangebracht op de hiervoor kort weergegeven uitgangspunten. Dat levert in de uitvoeringspraktijk diverse problemen c.q. vragen op. Dit in dit hoger beroep bestreden uitspraak vormt daarvan een exponent.

3.4 Uw Afdeling heeft in voornoemde uitspraak van 21 juli 2009 overwogen:

"De Afdeling is evenwel thans van oordeel dat in dat opzicht van de vermoedens van de vreemdeling die deel uitmaken van de gebeurtenissen die volgens zijn asielrelaas hebben plaatsgevonden, dienen te worden onderscheiden de door de vreemdeling aan die gebeurtenissen ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat."

Het standpunt van de staatssecretaris ten aanzien van de vermoedens die deel uitmaken van de gebeurtenissen die volgens het asielrelaas hebben plaatsgevonden *dient volgens uw Afdeling met terughoudendheid door de rechter te worden getoetst*. Het standpunt van de staatssecretaris ten aanzien van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan de niet ongeloofwaardig geachte feiten en omstandigheden ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat, *dient echter vol te worden getoetst*. Uw Afdeling motiveert dit met de volgende overweging:

"Die vermoedens maken immers deel uit van de door de vreemdeling op die feiten en omstandigheden gebaseerde vrees voor vervolging (...) of voor schending jegens hem van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden."

- 3.5 De kernvraag in deze procedure is of deze nuancering ten aanzien van de intensiteit van de rechterlijke toetsing ook gevolgen heeft voor het tot nu toe door de staatssecretaris in vele zaken gehanteerde toetsingskader. De voorzieningenrechter meent dat dit het geval is. De staatssecretaris meent – kort gezegd – dat de consequenties van de nuancering zijn beperkt tot de intensiteit van de rechterlijke toetsing.
- 3.6 In een situatie waarin de verklaringen van een vreemdeling over hetgeen hem voor diens vertrek uit het land van herkomst is overkomen c.q. over wat voor hem in het kader van de gestelde vrees voor vervolging of dreigende onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing relevante feiten en omstandigheden zijn, geloofwaardig worden geacht, heeft dat niet, en zeker niet zonder meer, tot gevolg dat dus ook de vermoedens voor de toekomst aannemelijk zijn. Hetgeen een vreemdeling eerder is overkomen kan in voorkomend geval weliswaar een aanwijzing zijn dat de vrees gegrond is maar leidt niet noodzakelijkerwijs tot die conclusie. Andersom betekent het feit dat een vreemdeling voor zijn vertrek uit het land van herkomst nooit te maken heeft gehad met daden van vervolging of handelingen in strijd met artikel 3 EVRM niet dat vrees voor vervolging of de vrees voor onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing niet reëel is. In het geval van verweerder omvatten de aannemelijk geachte verklaringen niet dat verweerder reeds met een negatieve bejegening van de autoriteiten of derden te maken heeft gekregen die qua ernst als

vervolgning c.q. onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing aan te merken zijn. Hier doet zich dus niet de situatie voor dat eerdere vervolgning of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing een indicatie vormt voor de gegrondheid van de vrees.

- 3.7 Indien het gaat om de beoordeling van vermoedens ten aanzien van hetgeen in de toekomst bij terugkeer naar het land van herkomst mogelijkerwijs te gebeuren staat, *is een element van die beoordeling noodzakelijkerwijs of aannemelijk – en dus geloofwaardig – wordt geacht of die vermoedens reëel zijn.* Er zal een inschatting van de realiteitswaarde van de vermoedens moeten worden gemaakt. Als aannemelijk is dat de vermoedens reëel zijn, dient vervolgens te worden beoordeeld of de aannemelijk geachte bejegening bij terugkeer naar het land van herkomst voldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolgning c.q. van onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij de laatstgenoemde beoordeling gaat het in feite om de beoordeling van de zwaarwegendheid, althans in enge zin. Met andere woorden, als de beoordeling van de realiteit van de vermoedens in een situatie als hiervoor omschreven in haar geheel moet worden aangemerkt als een zwaarwegendheidstoets (in ruime zin), kan – zo meent de staatssecretaris – niet worden ontkend dat de beoordeling van de aannemelijkheid c.q. geloofwaardigheid van die vermoedens noodzakelijkerwijs een onderdeel van die toets uitmaakt.
- 3.8 Ten aanzien van verweerder heeft de staatssecretaris uitgebreid gemotiveerd waarom de gestelde vermoedens niet overtuigen. Daarmee is in feite niet meer of minder *gezegd dan dat die vermoedens niet aannemelijk worden geacht. Zoals hiervoor uiteen* is gezet moet die vraag onder ogen worden gezien, ook als de toets onderdeel zou uitmaken van een zwaarwegendheidstoets in een meer ruime zin. Uit de eerder aangehaalde uitspraak van uw Afdeling van 21 juli 2009 vloeit kennelijk voort dat de rechter dat standpunt van de staatssecretaris ten aanzien van de realiteitswaarde van de vermoedens niet terughoudend maar vol moet toetsen, althans indien en voor zover de gestelde feiten c.q. gebeurtenissen geloofwaardig zijn geacht. Niet kan echter worden geconcludeerd dat de staatssecretaris, door de gestelde vermoedens onvoldoende overtuigend te achten een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd.

Wat heeft te gelden als zowel de gestelde feiten c.q. gebeurtenissen als de daaraan ontleende vermoedens ongeloofwaardig zijn geacht is niet zonder meer duidelijk.

- 3.9 Weliswaar geldt ingeval van tegenwerping van artikel 31, lid 2, aanhef en onder f Vw 2000 een voor de vreemdeling zwaarder criterium, doch dat criterium speelt – zo wil het de staatssecretaris voorkomen – met name een rol bij de beoordeling van het asielrelaas voor zover dat betrekking heeft op gebeurtenissen c.q. relevante vaststellingen van feitelijke aard in het verleden. Van vermoedens kan per definitie de feitelijke juistheid niet op voorhand worden vastgesteld. Het zal steeds in ieder geval

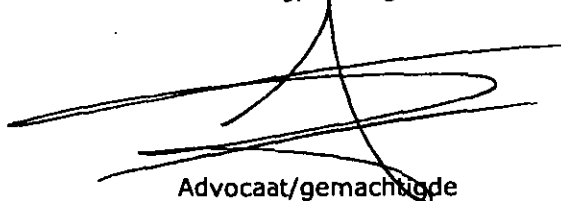
gaan om de beoordeling van de vraag hoe reëel die vermoedens zijn. Die beoordeling heeft gemotiveerd en door de rechter toetsbaar in de besluitvorming plaatsgevonden. Dit standpunt had de voorzieningenrechter moeten toetsen, zij het kennelijk niet terughoudend maar vol. De voorzieningenrechter heeft dat ten onrechte nagelaten.

- 3.10 Zoals reeds opgemerkt leidt het door uw Afdeling aangebrachte onderscheid tot diverse vragen ten aanzien van de uitvoeringspraktijk. De staatssecretaris acht het van groot belang dat spoedig duidelijk wordt wat de omvang van de consequenties is ten aanzien van de vele besluiten die thans bij de rechter ter toetsing voorliggen en, meer in algemene zin, voor de uitvoeringspraktijk als zodanig.

4 Conclusie

- 4.1 Uit het voorgaande vloeit voort dat de bestreden uitspraak naar de mening van de staatssecretaris niet in stand kan blijven.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak. In het licht van het feit dat de voorzieningenrechter geen inhoudelijke beoordeling van het standpunt van de staatssecretaris heeft gegeven, lijkt terugverwijzing in de rede te liggen.

Den Haag, 28 augustus 2009

Advocaat/gemachtigde

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 03
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51010383
referentie	IND-0906.28.1011